

תפילה לתשועת ישראל

על פי הוראת רבנו זקן המקובלים המקובל החסיד כה"ר שלום שמואל שליט"א ראש ישיבת המקובלים, יש לפתוח בכל יום את ההיכל ולקרוא בקול רם פסוקים אלו, ולפחות יאמרום בעת פתיחת ההיכל בשבת קודש שחרית ומנחה, וביום שני וחמישי וגם בשעת ברית מילה ואזי תראו מפלת ישמעאל ועשיו, ותשועת ישראל תצמח בקרוב אמן. [וכן נהגו בישיבה מזמן רבנו מרדכי שרעבי זיע"א, וכן המקובל חכם מרדכי עמיה זיע"א היה קורא בקול והקהל עמו יחדיו, ואחריו המשיך זאת רבנו שליט"א יחד עם המקובל רבנו אליהו חמד זצוק"ל שבעת צרה ומלחמה פתחו כל יום ההיכל וקראו פסוקים אלו]

קרבנו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: כי קצף ליהוה על-כל-הגוים וחתמה על-כל-צבאם החרימם נתנם לטבח: וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: ונמקו כל-צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל-צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה: כי-רוותה בשמים חרבי הנה על-אדום תרד ועל-עם חרמי למשפט: חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם פרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: וירדו ראמים עמם ופרים עם-אפירים ורוותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו-בה ונטה עליה קו-תהו ואבני-בהו: (ישעיה לד א-יא)

יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן-לה הדר הפרמל והשרון תמה יראו כבוד-יהוה הדר אלהינו: חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו: אמרו לנמהרי-לב חזקו אל-תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה: אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם פי-נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: והיה-שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא-יעברנו טמא והוא-למו הלך דרך ואילים לא יתעו: לא-יהיה שם ארזה ופריץ חיות בל-יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: (שם לה, א-י)

קרבנו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: כי קצף ליהוה על-כל-הגוים וחתמה על-כל-צבאם החרימם נתנם לטבח: וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: ונמקו כל-צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל-צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה: כי-רוותה בשמים חרבי הנה על-אדום תרד ועל-עם חרמי למשפט: חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם פרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: וירדו ראמים עמם ופרים עם-אפירים ורוותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו-בה ונטה עליה קו-תהו ואבני-בהו: (ישעיה לד א-יא)

